

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

19. marts 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 104/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 104/02	Sag C-433/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 24. januar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — mælk og mejeriprodukter — tillægsafgift på mælk — produktionsårene 1995/1996 til 2008/2009 — forordning (EF) nr. 1234/2007 — artikel 79, 80 og 83 — forordning (EF) nr. 595/2004 — artikel 15 og 17 — tilsidesættelse — manglende effektiv betaling af afgiften inden for den fastsatte frist — manglende opkrævning i tilfælde af manglende betaling af afgiften)	2
2018/C 104/03	Sag C-179/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. januar 2018 — F. Hoffmann-La Roche Ltd m.fl. mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101 TEUF — aftale — lægemidler — direktiv 2001/83/EF — forordning (EF) nr. 726/2004 — påstande vedrørende risici, der er forbundet med anvendelsen af et lægemiddel til en behandling, der ikke er omfattet af dets markedsføringstilladelse (off-label) — afgrænsningen af det relevante marked — accessorisk begrænsning — aftale med konkurrencebegrænsende formål — undtagelse)	3

2018/C 104/04	Sag C-267/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. januar 2018 — The Queen, på vegne af Albert Buhagiar m.fl. mod Minister for Justice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of Gibraltar — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — EU-rettens territoriale anvendelsesområde — artikel 355, stk. 3, TEUF — akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene for Kongeriget Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og tilpasningerne af traktaterne — artikel 29 — bilag I, afsnit I, punkt 4 — udelukkelse af Gibraltar fra Den Europæiske Unions toldområde — rækkevidde — direktiv 91/477/EØF — artikel 1, stk. 4 — artikel 12, stk. 2 — bilag II — europæisk skydevåbenpas — jagt- og konkurrenceskydningsaktiviteter — anvendelse på Gibraltars område — gennemførelsespligt — foreligger ikke — gyldighed)	4
2018/C 104/05	Sag C-314/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. januar 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — transport — direktiv 2006/126/EF — kørekort — definitionerne af kategori C1 og C samt D1)	5
2018/C 104/06	Sag C-360/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2018 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Aziz Hasan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — nærmere bestemmelser og frister for fremsættelsen af anmodning om tilbagetagelse — tredjelandstatsborgers ulovlige tilbagevenden til en medlemsstat, som har foretaget en overførsel — artikel 24 — tilbagetagelsesprocedure — artikel 27 — retsmiddel — omfanget af domstolsprøvelsen — omstændigheder indtruffet efter overførslen)	5
2018/C 104/07	Sag C-367/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. januar 2018 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Dawid Piotrowski (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — europæisk arrestordre — procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne — obligatoriske grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 3, nr. 3) — mindreårige — krav om kontrol af den minimumsalder, der er krævet for at kunne gøres strafferetligt ansvarlig, eller konkret bedømmelse af de supplerende betingelser, som er fastsat i den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning med henblik på konkret at retsforfølge eller dømme en mindreårig)	7
2018/C 104/08	Sag C-473/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2018 — F mod Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 — respekt for privatliv og familieliv — direktiv 2011/95/EU — standarder for tildeling af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — frygt for forfølgelse på grund af seksuel orientering — artikel 4 — vurdering af kendsgerninger og omstændigheder — anvendelse af en sagkyndig erklæring fra en psykolog — psykologiske undersøgelser)	8
2018/C 104/09	Sag C-498/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2018 — Maximilian Schrems mod Facebook Ireland Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 15 og 16 — retternes kompetence i sager om forbrugeraftaler — begrebet »forbruger« — overdragelse mellem forbrugere af krav mod den samme erhvervsdrivende)	9
2018/C 104/10	Forenede sager C-616/16 og C-617/16: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. januar 2018 — Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. mod Gianni Pantuso m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge — direktiv 75/363/EØF og 82/76/EØF — speciallægeuddannelse — aflønning med et passende beløb — anvendelse af direktiv 82/76/EØF på uddannelser, der er påbegyndt inden udløbet af medlemsstaternes frist for gennemførelse af dette direktiv og afsluttet efter denne dato)	9

2018/C 104/11	Sag C-634/16 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. januar 2018 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) mod European Food SA (Appel — EU-varemærker — ugyldighedssag — ordmærket FITNESS — afslag på ugyldighedsbegæringen)	10
2018/C 104/12	Sag C-352/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9. juni 2017 — Petra Dziatkowiak og Thomas Erich Heinz Dziatkowiak mod TUIfly GmbH	11
2018/C 104/13	Sag C-538/17 P: Appel iværksat den 13. september 2017 af Thomas Murphy til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. juli 2017 i sag T-90/16 — Murphy mod EUIPO	11
2018/C 104/14	Sag C-617/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 30. oktober 2017 — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. mod Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	12
2018/C 104/15	Sag C-628/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 8. november 2017 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mod Orange Polska S.A.	12
2018/C 104/16	Sag C-632/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen) den 9. november 2017 — Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie mod Jacek Michalski	13
2018/C 104/17	Sag C-686/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7. december 2017 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. mod Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH	14
2018/C 104/18	Sag C-699/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 14. december 2017 — Allianz Vorsorgekasse AG	15
2018/C 104/19	Sag C-700/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 14. december 2017 — Finanzamt Kyritz mod Wolf-Henning Peters	15
2018/C 104/20	Sag C-720/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 28. december 2017 — Mohammed Bilali	16
2018/C 104/21	Sag C-723/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 29. december 2017 — Lies Craeynest m.fl. mod Brussels Hoofdstedelijk Gewest og Brussels Instituut voor Milieubeheer; anden part: Belgische Staat	16
2018/C 104/22	Sag C-730/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgien) den 28. december 2017 — Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich og Ezra Bernard Reich mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	17
2018/C 104/23	Sag C-1/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 2. januar 2018 — SIA Oriola Rīga mod Valsts ieņēmumu dienests	18
2018/C 104/24	Sag C-2/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Litauen) den 2. januar 2018 — En gruppe medlemmer af Seimas	19
2018/C 104/25	Sag C-3/18 P: Appel iværksat den 2. januar 2018 af Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 23. oktober 2017 i sag T-712/14, Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) mod Europa-Kommissionen	19
2018/C 104/26	Sag C-18/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 10. januar 2018 — Eva Glawischnig-Piesczek mod Facebook Ireland Limited	21

2018/C 104/27	Sag C-20/18: Sag anlagt den 9. januar 2018 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	21
2018/C 104/28	Sag C-28/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 17. januar 2017 — Verein für Konsumenteninformation mod Deutsche Bahn AG	22
2018/C 104/29	Sag C-45/18 P: Appel iværksat den 22. januar 2018 af Claire Staelen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 28. november 2017 i sag T-217/11 REV, Staelen mod Den Europæiske Ombudsmand	23
Retten		
2018/C 104/30	Sag T-412/14: Rettens dom af 1. februar 2018 — Larko mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — statsstøtte — salg af visse aktiver, som anvendes af en virksomhed, eller som tilhører denne, i forbindelse med et privatiseringsprogram — ingen økonomisk kontinuitet — sag anlagt af støttemodtageren — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	24
2018/C 104/31	Sag T-423/14: Rettens dom af 1. februar 2018 — Larko mod Kommissionen (Statsstøtte — statsstøtte indrømmet af Grækenland — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om den private investor — størrelsen af den støtte, der skal tilbagesøges — Kommissionens meddelelse om statsstøtte i form af garantier)	24
2018/C 104/32	Sag T-216/15: Rettens dom af 5. februar 2018 — Dôvera zdravotná poisťovňa mod Kommissionen (Statsstøtte — sundhedsforsikringsselskaber — kapitalforøgelse, betaling af gæld, tilskud og risikoudligningsordning — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — begrebet statsstøtte — begrebet virksomhed og økonomisk aktivitet — solidaritetsprincippet — statskontrol — økonomisk aktivitet — konkurrence med hensyn til kvalitet — aktører, der driver virksomhed med vinding for øje — realisering, anvendelse og udlodning af overskud — retlig fejl — urigtig vurdering)	25
2018/C 104/33	Sag T-235/15: Rettens dom af 5. februar 2018 — Pari Pharma mod EMA (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i EMA's besiddelse og indgivet i forbindelse med ansøgningen om tilladelse til at markedsføre lægemidlet Vantobra — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — generel formodning for fortrolighed foreligger ikke)	26
2018/C 104/34	Sag T-477/15: Rettens dom af 1. februar 2018 — European Dynamics Luxembourg m.fl. mod ECHA (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — leveringer af it-tjenesteydelser til brug for ECHA-applikationer — afvisning af en tilbudsgivers tilbud — tildelingskriterier — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)	27
2018/C 104/35	Sag T-506/15: Rettens dom af 1. februar 2018 — Grækenland mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Grækenland — faste finansielle korrektioner — arealstøtteordning — begrebet permanente græsarealer — betingelser for at pålægge en fast korrektion på 25 % — meddelelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 885/2006 — artikel 31, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1122/2009 — krydsoverensstemmelse — kontrol af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav — kontrol af en god landbrugs- og miljømæssig stand — begrundelsespligt — fradrag af en korrektion annulleret ved en dom afsagt af Retten)	27
2018/C 104/36	Sag T-518/15: Rettens dom af 1. februar 2018 — Frankrig mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — landdistriktsudviklingsprogram for Frankrig — støtte til udvikling af landdistrikterne — områder med naturbetingede ulemper — fast finansiell korrektion — udgifter afholdt af Frankrig — kontroller på stedet — belægningskriterium — optælling af dyr — forhøjelse af den faste korrektionssats som følge af en tilbagevendende overtrædelse — processuelle garantier)	28

2018/C 104/37	Sag T-611/15: Rettens dom af 5. februar 2018 — Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — indholdsfortegnelse til Kommissionens sagsakter vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF — afslag på aktindsigt — begrundelsespligt — forpligtelse til at oplyse om retsmidler — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med undersøgelserne — generel formodning for fortrolighed)	29
2018/C 104/38	Sag T-718/15: Rettens dom af 5. februar 2018 — PTC Therapeutics Internat mod EMA (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i EMA's besiddelse og indgivet i forbindelse med ansøgningen om tilladelse til at markedsføre lægemidlet Translarna — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — generel formodning for fortrolighed foreligger ikke)	30
2018/C 104/39	Sag T-729/15: Rettens dom af 5. februar 2018 — MSD Animal Health Innovation og Intervet international mod EMA (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i EMA's besiddelse og indgivet i forbindelse med ansøgningen om tilladelse til at markedsføre veterinærlægemidlet Bravecto — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — generel formodning for fortrolighed foreligger ikke)	31
2018/C 104/40	Sag T-105/16: Rettens dom af 1. februar 2018 — Philip Morris Brands mod EUIPO — Explosal (Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærke Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel — det ældre internationale figurmærke Marlboro — relativ registreringshindring — renommé — fremlæggelse af bevis for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) — regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95)	31
2018/C 104/41	Sag T-208/16: Rettens dom af 5. februar 2018 — Ranocchia mod ERCEA (Forskning og teknologisk udvikling — indkaldelser af ansøgninger og relaterede aktiviteter i forbindelse med EFR's arbejdsprogram 2015 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) — Horisont 2020 — ERCEA's afgørelse om ikke at antage sagsøgerens forslag — projekt vedrørende identifikation af matematiske algoritmer, der letter læsning og gennemgang af visse historiske håndskrevne dokumenter — magtfordrejning — faktisk vildfarelse — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn)	32
2018/C 104/42	Sag T-212/16: Rettens dom af 5. december 2017 — El Corte Inglés mod EUIPO — Elho Business & Sport (FRee STyLe) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket FRee STyLe — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 76 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 95 i forordning 2017/1001) — ligebehandling)	33
2018/C 104/43	Sag T-213/16: Rettens dom af 5. december 2017 — El Corte Inglés mod EUIPO — Elho Business & Sport (FREE STYLE) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket FREE STYLE — relativ registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 76 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 95 i forordning 2017/1001) — ligebehandling]	33
2018/C 104/44	Sag T-457/16: Rettens dom af 1. februar 2018 — Aldi Einkauf mod EUIPO — Schwamm & Cie. (Le Coq de France) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Le Coq de France — ældre EU-figurmærke le coq — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer og tjenesteydelser af lignende art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	34

2018/C 104/45	Sag T-775/16: Rettens dom af 7. februar 2018 — Kondyterska korporatsiia »Roshen« mod EUIPO — Krasnyiy oktyabr (gengivelse af en krebs) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver en krebs — ældre internationale registrering af figurmærket РАКОВЫЕ ШЕЙКИ — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	35
2018/C 104/46	Sag T-793/16: Rettens dom af 7. februar 2018 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva (Præsentationsæske til vafler) [EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en præsentationsæske til vafler — tidligere international registrering, hvor Bulgarien er designeret — ugyldighedsgrunde — benyttelse i et senere design af et kendetegn, hvis indehaver har ret til at forbyde en sådan benyttelse — artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 6/2002 — begrundelsespligt — artikel 62 i forordning nr. 6/2002 — pligt til at udvise fornøden omhu — artikel 63, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	35
2018/C 104/47	Sag T-794/16: Rettens dom af 7. februar 2018 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva (Emballage til isvafler) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en isvaffel — ældre international registrering, der designerer Bulgarien — ugyldighedsgrunde — brug i det senere design af et tegn med fornødent særpræg, hvis brug indehaveren heraf har ret til at forbyde — artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 6/2002 — begrundelsespligt — artikel 62 i forordning nr. 6/2002 — pligt til at udvise omhu — artikel 63, stk. 1, i forordning nr. 6/2002)	36
2018/C 104/48	Sag T-795/16: Rettens dom af 7. februar 2018 — Krasnyiy oktyabr mod EUIPO — Kondyterska korporatsiia »Roshen« (CRABS) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket CRABS — tidligere international registrering af figurmærket РАКОВЫЕ ШЕЙКИ — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	37
2018/C 104/49	Sag T-851/16: Rettens dom af 7. februar 2018 — Access Info Europe mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — EU's og Tyrkiets erklæringer af 8. og 18. marts 2016 — Den Europæiske Unions eller medlemsstaternes gennemførelse af de fastsatte foranstaltninger — dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget af en institutions juridiske tjeneste — juridisk rådgivning — analyse vedrørende lovligheden af foranstaltninger fastsat i forbindelse med gennemførelsen af EU's og Tyrkiets erklæring af 8. marts 2016 — afslag på aktindsigt — artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001 — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 — undtagelse vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning)	38
2018/C 104/50	Sag T-852/16: Rettens dom af 7. februar 2018 — Access Info Europe mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — EU's og Tyrkiets erklæringer af 8. og 18. marts 2016 — Den Europæiske Unions eller medlemsstaternes gennemførelse af de fastsatte foranstaltninger — dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget af en institutions juridiske tjeneste — juridisk rådgivning — analyse vedrørende lovligheden af foranstaltninger fastsat i forbindelse med gennemførelsen af EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016 — afslag på aktindsigt — artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001 — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 — undtagelse vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning)	39
2018/C 104/51	Sag T-102/17: Rettens dom af 1. februar 2018 — Cantina e oleificio sociale di San Marzano mod EUIPO — Miguel Torres (SANTORO) [EU-varemærker — indsigelsessag — EU-figurmærket SANTORO — ældre EU-ordmærke SANGRE DE TORO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	39

2018/C 104/52	Forenede sager T-125/13, T-152/13 og T-167/13: Rettens kendelse af 22. januar 2018 — Italien m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — ground handling-ydelser — kapitaltilførsler foretaget af SEA til fordel for Sea Handling — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og pålægger tilbagesøgning heraf — delvis slettelse — hævelse — delvist uforholdende at træffe afgørelse — sletning af virksomhedsregistret)	40
2018/C 104/53	Sag T-845/16: Rettens kendelse af 23. januar 2018 — QG mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — statsstøtte — støtte tildelt af de spanske myndigheder til visse professionelle fodboldklubber — gunstig skattesats anvendt inden for selskabsbeskatning — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — manglende retlig interesse — åbenbart afvisningsgrundlag) . . .	41
2018/C 104/54	Sag T-846/16: Rettens kendelse af 23. januar 2018 — QF mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — statsstøtte — støtte iværksat af de spanske myndigheder til fordel for visse professionelle fodboldklubber — fordelagtig beskatningssats anvendt inden for rammerne af selskabsbeskatningen — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked — manglende søgsmålsinteresse — åbenbart afvisningsgrundlag)	42
2018/C 104/55	Sag T-812/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. januar 2018 — Seco Belgium og Vinçotte mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — delvist uforholdende at træffe afgørelse — begæring om nedlæggelse af forbud — ingen uopsættelighed)	42
2018/C 104/56	Sag T-10/18: Sag anlagt den 12. januar 2018 — Eesti Apteekide Ühendus mod Kommissionen . . .	43
2018/C 104/57	Sag T-17/18: Sag anlagt den 19. januar 2018 — Delfant Hoylaerts mod Kommissionen	44
2018/C 104/58	Sag T-21/18: Sag anlagt den 19. januar 2018 — Republikken Polen mod Kommissionen	45
2018/C 104/59	Sag T-22/18: Sag anlagt den 19. januar 2018 — Bulgarien mod Kommissionen	46
2018/C 104/60	Sag T-25/18: Sag anlagt den 19. januar 2018 — PAN Europe mod Kommissionen	47
2018/C 104/61	Sag T-36/18: Sag anlagt den 22. januar 2018 — Asahi Intecc mod EUIPO — Celesio (Celeson) . . .	48
2018/C 104/62	Sag T-37/18: Sag anlagt den 23. januar 2018 — Stirlinx Arkadiusz Kamusiński mod EUIPO — Heinrich Bauer Verlag (Brave Paper)	49
2018/C 104/63	Sag T-40/18: Sag anlagt den 24. januar 2018 — Ecolab USA mod EUIPO (SOLIDPOWER)	50
2018/C 104/64	Sag T-43/18: Sag anlagt den 24. januar 2018 — Rietze mod EUIPO — Volkswagen (Biler)	50
2018/C 104/65	Sag T-45/18: Sag anlagt den 29. januar 2018 — Novenco Building & Industry mod EUIPO — Novenco Ventilator (Beijing) (NOVENCO)	51
2018/C 104/66	Sag T-55/18: Sag anlagt den 26. januar 2018 — NGV mod EUIPO (LIEBLINGSWEIN)	52
2018/C 104/67	Sag T-56/18: Sag anlagt den 26. januar 2018 — NGV mod EUIPO (WEIN FÜR PROFIS)	52
2018/C 104/68	Sag T-57/18: Sag anlagt den 29. januar 2018 — NGV mod EUIPO (WEIN FÜR PROFIS)	53

2018/C 104/69	Sag T-60/18: Sag anlagt den 29. januar 2018 — Hangzhou Lezoo traveling equipment mod EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)	53
2018/C 104/70	Sag T-740/16: Rettens kendelse af 31. januar 2018 — Stips mod Kommissionen	54
2018/C 104/71	Sag T-850/16: Rettens kendelse af 29. januar 2018 — QE mod Eurojust.	54
2018/C 104/72	Sag T-311/17: Rettens kendelse af 31. januar 2018 — Stips mod Kommissionen	55

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2018/C 104/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 94 af 12.3.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 83 af 5.3.2018

EUT C 72 af 26.2.2018

EUT C 63 af 19.2.2018

EUT C 52 af 12.2.2018

EUT C 42 af 5.2.2018

EUT C 32 af 29.1.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 24. januar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-433/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — mælk og mejeriprodukter — tillægsafgift på mælk — produktionsårene 1995/1996 til 2008/2009 — forordning (EF) nr. 1234/2007 — artikel 79, 80 og 83 — forordning (EF) nr. 595/2004 — artikel 15 og 17 — tilsidesættelse — manglende effektiv betaling af afgiften inden for den fastsatte frist — manglende opkrævning i tilfælde af manglende betaling af afgiften)

(2018/C 104/02)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi, D. Nardi og J. Guillem Carrau, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato P. Gentili og S. Fiorentino)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 og 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter, artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter, artikel 79, 80 og 83 i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) og, hvad angår Kommissionens gennemførelsesbestemmelser, artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter, artikel 11, stk. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9. juli 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter samt endelig artikel 15 og 17 i Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 af 30. marts 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1468/2006 af 4. oktober 2006, idet den har undladt at sikre, at den skyldige tillægsafgift for overskudsproduktionen i Italien i forhold til størrelsen af den nationale kvote fra det første produktionsår, hvor tillægsafgiften reelt blev pålagt i Italien (1995/1996), til det sidste produktionsår, hvor der i Italien blev foretaget overproduktion (2008/2009),

— rent faktisk blev opkrævet fra de enkelte producenter, der havde bidraget til hver produktionsoverskridelse

— samt betalt i rette tid efter meddelelse om det skyldige beløb af køberen eller producenten i tilfælde af direkte

— eller, når den ikke blev betalt i rette tid, registreret og eventuelt krævet betalt af disse købere eller producenter.

2) Den Italienske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. januar 2018 — F. Hoffmann-La Roche Ltd m.fl. mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-179/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101 TEUF — aftale — lægemidler — direktiv 2001/83/EF — forordning (EF) nr. 726/2004 — påstande vedrørende risici, der er forbundet med anvendelsen af et lægemiddel til en behandling, der ikke er omfattet af dets markedsføringstilladelse (off-label) — afgrænsningen af det relevante marked — accessorisk begrænsning — aftale med konkurrencebegrænsende formål — undtagelse)

(2018/C 104/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Roche SpA, Novartis AG og Novartis Farma SpA

Sagsøgt: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Procesdeltagere: Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Società Oftalmologica Italiana (SOI) — Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Altroconsumo, Regione Lombardia, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons) og Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Konklusion

- 1) Artikel 101 TEUF skal fortolkes således, at en national konkurrencemyndighed med henblik på anvendelsen af nævnte bestemmelse foruden de lægemidler, der er godkendt til behandling af de omhandlede sygdomme, kan inkludere et andet lægemiddel, hvis markedsføringstilladelse ikke omfatter denne behandling, men som anvendes til dette formål og således har et konkret element af substituerbarhed i forhold til de førstnævnte lægemidler, i det relevante marked. For at fastslå, om der består et sådant element af substituerbarhed, skal denne myndighed lægge resultatet af de med henblik herpå kompetente myndigheder eller retsinstansers undersøgelse, såfremt en sådan er foretaget, af, om det omhandlede produkt er i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for fremstillingen eller markedsføringen af produktet, til grund for bedømmelsen af dette resultats virkning på efterspørgsels- og udbudsstrukturen.
- 2) Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en aftale, der indgås mellem parterne i en licensaftale vedrørende udnyttelse af et lægemiddel, som med henblik på at reducere konkurrencepresset på brugen af dette lægemiddel til behandling af visse sygdomme har til formål at begrænse tredjeparters adfærd, der består i at tilskynde til brugen af et andet lægemiddel til behandling af de samme sygdomme, ikke falder uden for anvendelsesområdet for den nævnte bestemmelse med henvisning til, at denne aftale er accessorisk til nævnte licensaftale.
- 3) Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en aftale mellem to virksomheder, der markedsfører to konkurrerende lægemidler, udgør en aftale med konkurrencebegrænsende »formål« som omhandlet i denne bestemmelse, når denne aftale i en sammenhæng, der er kendetegnet af usikkerhed hvad angår den videnskabelige viden på området, omhandler udbredelse til Det Europæiske Lægemiddelagentur, til det medicinske personale og til offentligheden af vildledende oplysninger om bivirkningerne ved brugen af et af disse lægemidler til behandling af sygdomme, der ikke er omfattet af det pågældende lægemiddels markedsføringstilladelse, med henblik på at reducere det af denne brug følgende konkurrencepres på brugen af et andet lægemiddel.

- 4) Artikel 101 TEUF skal fortolkes således, at en sådan aftale ikke kan være omfattet af den undtagelse, der er fastsat i artikel 101, stk. 3, TEUF.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. januar 2018 — The Queen, på vegne af Albert Buhagiar m.fl. mod Minister for Justice (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of Gibraltar — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-267/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — EU-rettens territoriale anvendelsesområde — artikel 355, stk. 3, TEUF — akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene for Kongeriget Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og tilpasningerne af traktaterne — artikel 29 — bilag I, afsnit I, punkt 4 — udelukkelse af Gibraltar fra Den Europæiske Unions toldområde — rækkevidde — direktiv 91/477/EØF — artikel 1, stk. 4 — artikel 12, stk. 2 — bilag II — europæisk skydevåbenpas — jagt- og konkurrenceskydningsaktiviteter — anvendelse på Gibaltars område — gennemførelsespligt — foreligger ikke — gyldighed)

(2018/C 104/04)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of Gibraltar

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: The Queen, på vegne af Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson og Darren Sheriff

Sagsøgt: Minister for Justice

Konklusion

- 1) Artikel 29 i akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene for Kongeriget Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og tilpasningerne af traktaterne, sammenholdt med afsnit I, punkt 4, i bilag I til denne akt, skal fortolkes således, at artikel 12, stk. 2, i Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008, sammenholdt med direktivets artikel 1, stk. 4, og bilag II hertil, ikke finder anvendelse på Gibaltars område.
- 2) Gennemgangen af spørgsmålene har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af direktiv 91/477, som ændret ved direktiv 2008/51.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. januar 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik**(Sag C-314/16) ⁽¹⁾****(Traktatbrud — transport — direktiv 2006/126/EF — kørekort — definitionerne af kategori C1 og C samt D1)**

(2018/C 104/05)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og Z. Malůšková, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Tjekkiske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 4, litra d) og f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort, idet den ikke har opfyldt forpligtelsen om, at definitionerne af kategori C1 og C kun omfatter andre biler end biler af kategori D1 eller D.
- 2) Den Tjekkiske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til direktivets artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 4, litra h), idet den har begrænset definitionen af kategori D1 til biler, der er konstrueret og fremstillet til befordring af over otte personer.
- 3) Den Tjekkiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2018 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Aziz Hasan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)**(Sag C-360/16) ⁽¹⁾****(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 604/2013 — afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsskibborger i en af medlemsstaterne — nærmere bestemmelser og frister for fremsættelsen af anmodning om tilbagetagelse — tredjelandsskibborgerens ulovlige tilbagevenden til en medlemsstat, som har foretaget en overførsel — artikel 24 — tilbagetagelsesprocedure — artikel 27 — retsmiddel — omfanget af domstolsprøvelsen — omstændigheder indtruffet efter overførslen)**

(2018/C 104/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgt: Aziz Hasan

Konklusion

- 1) Artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter den retslige prøvelse af afgørelsen om overførsel skal foretages på grundlag af den faktiske situation, som forelå på tidspunktet for det sidste retsmøde ved den ret, for hvilken afgørelsen er indbragt, eller, i mangel af retsmøde, på det tidspunkt, hvor denne ret træffer afgørelse i sagen.
- 2) Artikel 24 i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvori denne statsborger efter at have indgivet en ansøgning om international beskyttelse i en første medlemsstat er blevet overført til denne medlemsstat efter afslaget på en ny ansøgning indgivet i en anden medlemsstat og derefter er vendt tilbage uden opholdstilladelse til denne anden medlemsstats område, kan underkastes en procedure for tilbagetagelse, og at det ikke er muligt at foretage en ny overførsel af denne person til den første af disse medlemsstater, uden at en sådan procedure er blevet fulgt.
- 3) Artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at anmodningen om tilbagetagelse i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvori en tredjelandsstatsborger uden opholdstilladelse er vendt tilbage til en medlemsstats område, hvorfra vedkommende tidligere er blevet overført til en anden medlemsstat, skal fremsættes inden for de i denne bestemmelse fastsatte frister, og at disse frister ikke kan begynde at løbe, før den anmodende medlemsstat er blevet bekendt med, at den pågældende person er vendt tilbage til dens område.
- 4) Artikel 24, stk. 3, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at den medlemsstat, på hvis område den pågældende person opholder sig uden opholdstilladelse, er ansvarlig for behandlingen af den nye ansøgning om international beskyttelse, som denne person skal tillades at indgive, hvis anmodningen om tilbagetagelse ikke er blevet fremsat inden for de i forordningens artikel 24, stk. 2, fastsatte frister.
- 5) Artikel 24, stk. 3, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en sag, som er blevet anlagt til prøvelse af en afgørelse, hvorved der blev meddelt afslag på en første ansøgning om international beskyttelse indgivet i en medlemsstat, stadig verserer, ikke skal sidestilles med indgivelsen af en ny ansøgning om international beskyttelse i denne medlemsstat som omhandlet i denne bestemmelse.
- 6) Artikel 24, stk. 3, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at når anmodningen om tilbagetagelse ikke fremsættes inden for de i forordningens artikel 24, stk. 2, fastsatte frister, og den pågældende person ikke har gjort brug den mulighed, vedkommende skal have for at indgive en ny ansøgning om international beskyttelse,

kan den medlemsstat, på hvis område denne person opholder sig uden opholdstilladelse, stadig fremsætte en anmodning om tilbagetagelse, og

tillader denne bestemmelse ikke, at denne person overføres til en anden medlemsstat, uden at der fremsættes en sådan anmodning.

(¹) EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. januar 2018 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Dawid Piotrowski (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien)

(Sag C-367/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — europæisk arrestordre — procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne — obligatoriske grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 3, nr. 3) — mindreårige — krav om kontrol af den minimumsalder, der er krævet for at kunne gøres strafferetligt ansvarlig, eller konkret bedømmelse af de supplerende betingelser, som er fastsat i den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning med henblik på konkret at retsforfølge eller dømme en mindreårig)

(2018/C 104/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Part i hovedsagen

Dawid Piotrowski

Konklusion

- 1) Artikel 3, nr. 3), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den judicielle myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat kun skal afslå overgivelse af mindreårige, der er omfattet af en europæisk arrestordre, som i henhold til lovgivningen i den fuldbyrdende medlemsstat ikke har nået den alder, der kræves for at kunne gøres strafferetligt ansvarlige for de handlinger, der ligger til grund for en arrestordre udstedt mod dem.
- 2) Artikel 3, nr. 3), i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299, skal fortolkes således, at den judicielle myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat i forbindelse med afgørelsen om overgivelse af en mindreårig, der er omfattet af en europæisk arrestordre, blot skal kontrollere, om den pågældende person har nået minimumsalderen for i den fuldbyrdende medlemsstat at kunne gøres strafferetligt ansvarlig for de handlinger, som ligger til grund for en sådan arrestordre, uden at tage hensyn til eventuelle supplerende betingelser vedrørende en personlig vurdering, som retsforfølgelsen eller domfældelsen af en mindreårig for sådanne handlinger konkret er betinget af i henhold til denne medlemsstats lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2018 — F mod Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-473/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 7 — respekt for privatliv og familieliv — direktiv 2011/95/EU — standarder for tildeling af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — frygt for forfølgelse på grund af seksuel orientering — artikel 4 — vurdering af kendsgerninger og omstændigheder — anvendelse af en sagkyndig erklæring fra en psykolog — psykologiske undersøgelser)

(2018/C 104/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F

Sagsøgt: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Konklusion

- 1) Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at den myndighed, der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, eller de retter, for hvilke der efter omstændighederne er indbragt en sag til prøvelse af en afgørelse fra denne myndighed, indhenter en sagkyndig erklæring i forbindelse med vurderingen af kendsgerningerne og omstændighederne vedrørende en ansøgers angivelige seksuelle orientering, for så vidt som fremgangsmåden ved en sådan sagkyndig erklæring er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt at den nævnte myndighed og disse retter ikke støtter deres afgørelse alene på konklusionerne i den sagkyndige erklæring, og at de ikke er bundet af disse konklusioner i forbindelse med vurderingen af ansøgerens forklaringer vedrørende dennes seksuelle orientering.
- 2) Artikel 4 i direktiv 2011/95, sammenholdt med artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at der med henblik på at vurdere en ansøger om international beskyttelses reelle seksuelle orientering indhentes og anvendes en sagkyndig erklæring fra en psykolog, såsom den i hovedsagen omhandlede, der har til formål på grundlag af projektive personlighedstests at give et billede af ansøgerens seksuelle orientering.

⁽¹⁾ EUT C 419 af 14.11.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2018 — Maximilian Schrems mod Facebook Ireland Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-498/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 15 og 16 — retternes kompetence i sager om forbrugeraftaler — begrebet »forbruger« — overdragelse mellem forbrugere af krav mod den samme erhvervsdrivende)

(2018/C 104/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maximilian Schrems

Sagsøgt: Facebook Ireland Limited

Konklusion

- 1) Artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en person, som benytter en privat Facebook-konto, ikke mister egenskaben af »forbruger« som omhandlet i denne artikel, når vedkommende offentliggør bøger, holder foredrag, driver websteder, indsamler donationer og lader sig overdrage kravene for talrige forbrugere med henblik på at gøre disse gældende for domstolene.
- 2) Artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på et søgsmål anlagt af en forbruger, når der under dette søgsmål for retten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl, ikke blot gøres forbrugeren egne krav gældende, men også krav overdraget af andre forbrugere med bopæl i samme medlemsstat, i andre medlemsstater eller i tredjelande.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. januar 2018 — Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. mod Gianni Pantuso m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Forenede sager C-616/16 og C-617/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge — direktiv 75/363/EØF og 82/76/EØF — speciallægeuddannelse — aflønning med et passende beløb — anvendelse af direktiv 82/76/EØF på uddannelser, der er påbegyndt inden udløbet af medlemsstaternes frist for gennemførelse af dette direktiv og afsluttet efter denne dato)

(2018/C 104/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Università degli Studi di Palermo, Ministero della Salute, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca og Ministero del Tesoro

Sagsøgte: Gianni Pantuso, Angelo Tralongo, Maria Michela D'Alessandro, Nello Grassi, Carmela Amato (C-616/16), Giovanna Castellano, Maria Concetta Pandolfo, Antonio Marletta, Vito Mannino, Olga Gagliardo, Emilio Nardi, Maria Catania, Massimo Gallucci, Giovanna Pischedda, Giambattista Gagliardo (C-617/16)

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 1 og 2, i samt bilaget til Rådets direktiv 75/363/EØF af 16. juni 1975 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge, som ændret ved Rådets direktiv 82/76/EØF af 26. januar 1982, skal fortolkes således, at enhver speciallægeuddannelse på heltids- eller deltidsbasis, der er indledt i 1982 og fortsat indtil 1990, skal aflønnes med et passende beløb som omhandlet i det nævnte bilag, forudsat at denne uddannelse vedrører en speciallægeuddannelse, der er fælles for alle medlemsstaterne eller for to eller flere af disse og er nævnt i artikel 5 eller 7 i Rådets direktiv 75/362/EØF af 16. juni 1975 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for læger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.
- 2) Artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 1 og 2, i samt bilaget til direktiv 75/363, som ændret ved direktiv 82/76, skal fortolkes således, at eksistensen af en forpligtelse for en medlemsstat til at fastsætte bestemmelse om aflønning med et passende beløb som omhandlet i dette bilag for enhver speciallægeuddannelse på heltids- eller deltidsbasis, der er påbegyndt i 1982 og fortsat indtil 1990, ikke afhænger af, at denne medlemsstat har truffet foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 82/76. Den nationale domstol har pligt til, når den anvender bestemmelser i national ret, hvad enten de er ældre eller yngre end et direktiv, i videst muligt omfang at fortolke dem i lyset af ordlyden af og formålet med disse direktiver. Hvis det med direktiv 82/76 tilsigtede resultat på grund af manglende nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv ikke kan opnås ved fortolkning — idet den nationale ret i dens helhed tages i betragtning, og de fortolkningsmetoder, der er anerkendt i denne ret, anvendes — forpligter EU-retten den pågældende medlemsstat til at erstatte det tab, som er forvoldt private på grund af den manglende gennemførelse af det nævnte direktiv. Det påhviler den forelæggende ret at undersøge, om samtlige de betingelser, som er opstillet med hensyn hertil i Domstolens praksis, er opfyldt, for at denne medlemsstat kan ifalde et ansvar i henhold til EU-retten.
- 3) Artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 3, stk. 1 og 2, i samt bilaget til direktiv 75/363, som ændret ved direktiv 82/76, skal fortolkes således, at speciallægeuddannelser på heltids- eller deltidsbasis, der er påbegyndt i 1982 og fortsat indtil 1990, skal aflønnes med et passende beløb som omhandlet i det nævnte bilag under uddannelsens varighed fra den 1. januar 1983 indtil afslutningen af uddannelsen.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. januar 2018 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) mod European Food SA

(Sag C-634/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — ugyldighedssag — ordmærket FITNESS — afslag på
ugyldighedsbegæringen)

(2018/C 104/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: European Food SA (ved avocat I. Speciac) og Société des produits Nestlé SA, Vevey (ved Rechtsanwältinnen A. Jaeger-Lenz og S. Cobet-Nüse samt ved Rechtsanwalt A. Lambrecht)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9. juni 2017 — Petra Dziatkowiak og Thomas Erich Heinz Dziatkowiak mod TUIfly GmbH

(Sag C-352/17)

(2018/C 104/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Petra Dziatkowiak og Thomas Erich Heinz Dziatkowiak

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 24. november 2017 slettet fra Domstolens register.

Appel iværksat den 13. september 2017 af Thomas Murphy til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 4. juli 2017 i sag T-90/16 — Murphy mod EUIPO

(Sag C-538/17 P)

(2018/C 104/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Thomas Murphy (ved N. Travers, SC, J. Gormley, BL, og solicitor M. O'Connor)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Nike Innovate CV

Ved kendelse af 30. januar 2018 har Domstolen (Niende Afdeling) afvist appellen.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 30. oktober 2017 —
Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. mod Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów**

(Sag C-617/17)

(2018/C 104/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

Sagsøgt og indstævnt: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Procesdeltagere: Edward Detka, Mirosław Krzyszczyk, Zakład Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Tomasz Woźniak, Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Bielinach, Lech Marchlewski, Ommer Polska sp. z o.o. w Krapkowicach, Zakład Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E.K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, Glimat Marcinek i S-ka sp. jawna w Gliwicach, HTS Polska sp. z o.o., Jastrzębskie Zakłady Remontowe Dźwigi sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer — Polska sp. z o.o. w Nowinach, Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski sp. jawna w Puszczyczkowie, Bożeny Kubalańcy, Zbigniew Arczykowski, Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług Unipasz sp. z o.o. w Radzikowicach, Pietrzak B.B. Beata Pietrzak Bogdan Pietrzak sp. jawna w Katowicach, Ewelina Baranowska, Przemysław Nikiel, Marcin Nikiel, Janusz Walocha og Marek Grzegolec

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at anvendelsen af ne bis in idem-princippet ikke kun forudsætter, at lovovertræderen og de faktiske omstændigheder er identiske, men også at det beskyttede retsgode er identisk?
- 2) Skal artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at EU-retlige og nationale konkurrenceregler, som af en medlemsstats konkurrencemyndighed anvendes parallelt, beskytter det samme retsgode?

⁽¹⁾ EFT 2003, L 1, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 8. november 2017 —
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mod Orange Polska S.A.**

(Sag C-628/17)

(2018/C 104/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant (sagsøger): Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Kassationsindstævnt (sagsøgt): Orange Polska S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 8, sammenholdt med artikel 9 og artikel 2, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾ af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 fortolkes således, at en erhvervsdrivendes anvendelse af en model til indgåelse af fjernsalgsaftaler om levering af telekommunikationsydelser, hvor forbrugeren skal træffe den endelige transaktionsbeslutning under tilstedeværelse af den kurer, der udleverer standardkontrakten (almindelige forretningsbetingelser), skal anses for at være en aggressiv handelspraksis i form af utilbørlig påvirkning:

- a) i alle tilfælde, når forbrugeren under kurerens besøg ikke uhindret kan sætte sig ind i standardkontraktens indhold
- b) kun i tilfælde, hvor forbrugeren ikke forud og individuelt (f.eks. til sin e-mailadresse, bopælsadresse) har modtaget samtlige standardkontrakter, selv om han har haft mulighed for forud for kurerens besøg selv at sætte sig ind i disses indhold på den erhvervsdrivendes websted
- c) kun i tilfælde, hvor yderligere omstændigheder tyder på, at den pågældende erhvervsdrivende eller andre på hans vegne har foretaget urimelige handlinger med henblik på at indskrænke forbrugeren valgfrihed med hensyn til den transaktionsbeslutning, der skal træffes?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 149, s. 22.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen)
den 9. november 2017 — Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie mod
Jacek Michalski**

(Sag C-632/17)

(2018/C 104/16)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie

Sagsøgt: Jacek Michalski

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, samt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF⁽²⁾ af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, navnlig artikel 10 og artikel 22, stk. 1, fortolkes således, at de er til hinder for, at en bank (långiver) kan gøre et krav mod en forbruger (låntager) gældende på grundlag af et bankkontoudtog, som er underskrevet af personer med beføjelse til at afgive erklæringer om bankens formuerettigheder og -pligter og forsynet med et bankstempel, samt et bevis for tilsendelse af et skriftligt påkrav til debitor, i forbindelse med betalingspåbudsproceduren i henhold til artikel 485, § 3 ff. i Kodeks postępowania cywilnego (den civile retsplejelov)?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUT 2008, L 133, s. 66.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7. december 2017 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. mod Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH

(Sag C-686/17)

(2018/C 104/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Sagsøgt: Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal der med henblik på definitionen af begrebet »oprindelsesland« i henhold til artikel 113a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007⁽¹⁾ og artikel 76, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013⁽²⁾ tages udgangspunkt i definitionerne i toldkodeksens artikel 23 ff.⁽³⁾ og EU-toldkodeksens artikel 60⁽⁴⁾?
- 2) Har champignoner, der høstes på det nationale område, i henhold til artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2913/92 og artikel 60, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013 indenlandsk oprindelse, når væsentlige produktionstrin finder sted i andre medlemsstater i Den Europæiske Union, og champignonerne først indføres på det nationale område tre eller færre dage før den første høst?
- 3) Skal forbuddet mod vildledning i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i direktiv nr. 2000/13/EF⁽⁵⁾ og i artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1169/2011⁽⁶⁾ anvendes på den obligatoriske oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 113a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 76, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013?
- 4) Kan der til den obligatoriske oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 113a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 76, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 tilføjes præciserende angivelser med henblik på at forebygge en vildledning, der er forbudt i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i direktiv nr. 2000/13/EF samt artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1169/2011?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT 2007, L 299, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17.12.2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9.10.2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20.3.2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT 2000, L 109, s. 29).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25.10.2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT 2011, L 304, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 14. december 2017 — Allianz Vorsorgekasse AG

(Sag C-699/17)

(2018/C 104/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Allianz Vorsorgekasse AG

Processdeltagere: Bundestheater-Holding GmbH, Burgtheater GmbH, Wiener Staatsoper GmbH, Volksoper Wien GmbH, ART for ART Theaterservice GmbH og fair-finance Vorsorgekasse AG

Præjudicielt spørgsmål

Finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾ af 26. februar 2014 om offentlige udbud henholdsvis artikel 49 TEUF og 56 TEUF og de heraf følgende principper om ligebehandling, ikke-diskrimination og gennemsigtighed anvendelse på ordregivende myndigheders indgåelse af kontrakter med understøttelseskasser om administration og investering af arbejdstagerbidrag, når tildelingen af kontrakten og dermed valget af forsorgskasse kræver medarbejdernes henholdsvis deres repræsentanters samtykke og således ikke kan foretages af den ordregivende myndighed alene?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 14. december 2017 — Finanzamt Kyritz mod Wolf-Henning Peters

(Sag C-700/17)

(2018/C 104/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Kyritz

Sagsøgt: Wolf-Henning Peters

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal spørgsmålet, om lægebehandling af personer, som en speciallæge i klinisk kemi og laboratoriediagnostik udfører, er momsfri under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, bedømmes ud fra artikel 132, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ eller artikel 132, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?

- 2) Forudsætter artikel 132, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem — såfremt denne bestemmelse kan anvendes — at der er tale om et fortrolighedsforhold mellem lægen og den person, der behandles?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 28. december 2017 — Mohammed Bilali

(Sag C-720/17)

(2018/C 104/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohammed Bilali

Sagsøgt: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Præjudicielt spørgsmål

Er de EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 19, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾ af 13. december 2011 (statusdirektivet) til hinder for en medlemsstats nationale bestemmelse vedrørende muligheden for at tilbagekalde en subsidiær beskyttelsesstatus, hvorefter der kan træffes afgørelse om tilbagekaldelse af subsidiær beskyttelsesstatus, uden at de faktiske omstændigheder, der er relevante for tildelingen, som sådan har ændret sig, men kun myndighedens kendskab hertil, og uden at tredjelandstatsborgeren eller den statsløse person i så henseende har afgivet forkerte oplysninger om eller fortiet faktiske forhold, der var afgørende for tildeling af subsidiær beskyttelsesstatus?.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 29. december 2017 — Lies Craeynest m.fl. mod Brussels Hoofdstedelijk Gewest og Brussels Instituut voor Milieubeheer; anden part: Belgische Staat

(Sag C-723/17)

(2018/C 104/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen, Karin De Schepper og Clientearth vzw

Sagsøgte: Brussels Hoofdstedelijk Gewest og Brussels Instituut voor Milieubeheer

Anden part: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 3, og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt med artikel 6 og 7 i [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 2008/50/EF ⁽¹⁾ af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, fortolkes således, at såfremt det gøres gældende, at en medlemsstat ikke har placeret prøvetagningsstederne i en zone i overensstemmelse de kriterier, der er fastsat i punkt B, nr. 1, litra a), i bilag III til dette direktiv, skal de nationale retter på begæring af private, der er direkte eksponeret ved overskridelsen af grænseværdien som omhandlet i direktivets artikel 13, stk. 1, undersøge, om prøvetagningsstederne er placeret i overensstemmelse med disse kriterier, og hvis dette ikke er tilfældet, træffe alle nødvendige foranstaltninger over for de nationale myndigheder, såsom udstedelse af et påbud om, at prøvetagningsstederne placeres i overensstemmelse med disse kriterier?
- 2) Er der sket en overskridelse af en grænseværdi som omhandlet i artikel 13, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, såfremt en overskridelse af en grænseværdi med midlingstid på et kalenderår, således som det følger af bilag XI til dette direktiv, allerede er fastslået på grundlag af måleresultaterne fra et enkelt prøvetagningssted som omhandlet i direktivets artikel 7, eller sker der kun en sådan overskridelse, når dette fremgår af gennemsnittet af måleresultaterne fra alle prøvetagningssteder i en bestemt zone i direktivets forstand?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21.5.2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT 2008, L 152, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgien) den 28. december 2017 — Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich og Ezra Bernard Reich mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sag C-730/17)

(2018/C 104/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich og Ezra Bernard Reich

Sagsøgt: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, 5, 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽¹⁾ fortolkes således, at forbrugerne — i et tilfælde, hvor et transporterende EF-luftfartsselskab som omhandlet i forordning 261/2004 har indgået en aftale om luftbefordring af passagerer med forbrugere, som omfatter en togrejse fra en togstation i den medlemsstat, hvor disse forbrugere er bosiddende, til en lufthavn i en anden medlemsstat, hvorfra forbrugerne skal tage et fly til deres endelige bestemmelsessted, som er en lufthavn i et tredjeland, hvor forbrugerne ikke har nogen retlig forbindelse til det selskab, der udfører togrejsen, men det transporterende luftfartsselskab tydeligvis har en aftale med dette selskab, og hvor der på den i aftalen indeholdte togrejse er opstået en så alvorlig forsinkelse, at forbrugerne ikke har kunnet tage deres fly fra den nævnte lufthavn i en anden medlemsstat — kan påberåbe sig de rettigheder, der er fastsat i forordning 261/2004 og kræve kompensation i overensstemmelse med artikel 5, 6 og 7 i forordning 261/2004? også under hensyntagen til transportbilletens [forbud mod] »no show«?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 2. januar 2018 — SIA Oriola Rīga mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-1/18)

(2018/C 104/23)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: SIA Oriola Rīga

Kassationsindstævnt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt de indførte varer er lægemidler, skal det da ved fastsættelsen af indførte varers toldværdi i henhold til artikel 30, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks og artikel 151, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽²⁾ af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks antages, at de lægemidler, der indeholder samme (eller lignende) aktive stoffer i den samme (eller lignende) mængde er lignende varer, eller skal der ved fastlæggelsen af, hvilke varer, der er lignende varer, også tages hensyn til markedspositionen, dvs. det pågældende indførte lægemiddels og dets producents popularitet og efterspørgsel?
- 2) Kan der ved fastsættelsen af de indførte varers toldværdi i henhold til artikel 30, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks foretages en smidig anvendelse af fristen på 90 dage, der er fastsat i artikel 152, stk. 1, litra b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks?
- 3) Såfremt den nævnte frist kan anvendes smidigt, skal der da gives prioritet til oplysninger om transaktioner, der ligger tættere på tidspunktet for indførelsen af de varer, der skal værdiansættes, og som vedrører identiske eller lignende varer, der sælges i tilstrækkelige mængder til, at det er muligt at fastlægge enhedsprisen, eller derimod til oplysninger om transaktioner, der ligger fjernere i tid, men som specifikt vedrører de indførte varer?
- 4) Skal der ved fastsættelsen af de indførte varers toldværdi i henhold til artikel 30, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, tages hensyn til indrømmede rabatter, der har været bestemmende for, hvilken pris varerne faktisk er blevet solgt til?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, p. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1993, L 253, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Litauen) den 2. januar 2018 — En gruppe medlemmer af Seimas

(Sag C-2/18)

(2018/C 104/24)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: En gruppe medlemmer af Seimas (Republikken Litauens parlament)

Andre parter: Republikken Litauens parlament

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 148, stk. 4, i forordning nr. 1308/2013⁽¹⁾ fortolkes således, at den hvad angår formålet om at styrke råmælksproducenternes forhandlingsposition og hindre urimelig handelspraksis og under hensyntagen til visse særlige strukturelle forhold i mælke- og mejerisektoren i medlemsstaten og ændringer i mælkemarkedet, ikke forbyder indførelsen af en national retlig regulering, som begrænser kontraktparterers frihed til at forhandle købsprisen på råmælk i den forstand, at det er forbudt for en opkøber af råmælk at betale forskellige priser på råmælk til sælgere af råmælk fra den samme gruppe, der er grupperet i henhold til den solgte mængde mælk, og som ikke er medlem af en anerkendt organisation for mælkeproducenter, for råmælk af den samme kvalitet og med den samme sammensætning som den, der leveres til opkøberen på den samme måde, og at parterne dermed ikke kan blive enige om en anden købspris på råmælk under hensyntagen til andre faktorer?
- 2) Kan artikel 148, stk. 4, i forordning nr. 1308/2013 fortolkes således, at den hvad angår formålet om at styrke råmælksproducenternes forhandlingsposition og hindre urimelig handelspraksis og under hensyntagen til visse særlige strukturelle forhold i mælke- og mejerisektoren i medlemsstaten og ændringer i mælkemarkedet, ikke forbyder indførelsen af en national retlig regulering, som begrænser kontraktparterers frihed til at forhandle købsprisen på råmælk i den forstand, at det er forbudt for en opkøber af råmælk uberettiget at nedsætte købsprisen på råmælk, og det kun er muligt at nedsætte prisen med mere end 3 %, hvis den statsligt bemyndigede institution anerkender en sådan nedsættelse som berettiget?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17.12.2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671).

Appel iværksat den 2. januar 2018 af Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 23. oktober 2017 i sag T-712/14, Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-3/18 P)

(2018/C 104/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) (ved Rechtsanwalt P. A. Benczek)

De andre parter i appelsagen: European Commission, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, Rolex, SA og The Swatch Group SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Konklusionen i Rettens dom ophæves.

- Kommissionens afgørelse i sag AT.39097 — Watch Repair af 29. juli 2014 annulleres.

- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet prøvelse.

- Kommissionen og intervenienterne tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale de af CEHR afholdte omkostninger i forbindelse med både sagen i første instans og appelsagen.

- Subsidiært tilpligtes intervenienterne at bære deres egne omkostninger i forbindelse med både sagen i første instans og appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den støttede sig på en analogi mellem vurderingen af selektive distributionssystemer i Domstolens praksis og den konkrete vurdering af det i denne sag omhandlede selektive reparationssystem.

Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en række retlige og vurderingsmæssige fejl, idet den konkluderede, at de i denne sag omhandlede selektive reparationssystemer og leveringsnægtelser var begrundede og forholdsmæssige. Appellanten har anført, at Retten begik en åbenbar fejl, da den fastslog, at Kommissionen med rette kunne konkludere, at de prestigeprægede ure er komplekse, og at dette begrundede det i denne sag omhandlede selektive reparationssystem og leveringsnægtelsen. Appellanten har desuden gjort gældende, at Retten begik en åbenbar fejl, da den fastslog, at Kommissionen med rette kunne konkludere, at der foreligger en risiko for forfalskning af prestigeprægede ure, som begrundede det i denne sag omhandlede selektive reparationssystem og leveringsnægtelsen. Retten begik en åbenbar fejl, idet den fastslog, at Kommissionen med rette kunne konkludere, at det var sandsynligt, at de betingelser, der blev pålagt af udfabrikterne, ikke går videre end, hvad der er nødvendigt.

Med det tredje og fjerde appelanbringende har appellanten kritiseret Rettens åbenbart fejlagtige vurdering af konsekvensen af nægtelsen af at levere reservedele for eksistensen af den effektive konkurrence på markederne for reparation og vedligeholdelse af de relevante ure, og den tilknyttede konklusion om, at der var en lav sandsynlighed for, at det kunne fastslås, at der er i denne sag foreligger misbrug af en dominerende stilling. Appellanten har anført, at Retten begik en fejl, da den fastslog, at der er konkurrence mellem autoriserede reparatører og mellem disse reparatører og fabrikanternes interne reparationscentre.

Med det femte appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten tilsidesatte processuelle rettigheder, idet den ikke tillod, at appellanten indsendte besvarelser til intervenienternes bemærkninger efter at have overskredet en frist på grund af ekstraordinære omstændigheder, og ved at afslå at genåbne retsmødet efter appellants anmodning om at fremlægge nye beviser.

Med det sjette appelanbringende har appellanten anført, at Retten undlod at udøve sin skønsbeføjelse i forbindelse med fastlæggelsen af, om intervenienterne skulle bære deres egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 10. januar 2018 — Eva Glawischnig-Piesczek mod Facebook Ireland Limited

(Sag C-18/18)

(2018/C 104/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eva Glawischnig-Piesczek

Sagsøgt: Facebook Ireland Limited

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ⁽¹⁾ af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informations-samfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») generelt til hinder for en af de nedenfor anførte forpligtelser for en host provider, som ikke omgående har fjernet ulovlig information, dvs. ikke kun at fjerne denne ulovlige information som omhandlet i direktivets artikel 14, stk. 1, litra a), men også anden ordret identisk information:

a.a. i hele verden?

a.b. i den pågældende medlemsstat?

a.c. fra den pågældende bruger i hele verden?

a.d. fra den pågældende bruger i den pågældende medlemsstat?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Gælder dette også for informationer med samme betydning?

3) Gælder dette også for informationer med samme betydning, så snart operatøren har fået kendskab til denne omstændighed?

⁽¹⁾ EUT 2000, L 178, s. 1.

Sag anlagt den 9. januar 2018 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-20/18)

(2018/C 104/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux, J. Samnadda og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT 2014, L 84. s. 72), idet det ikke senest den 10. april 2016 har vedtaget de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige med henblik på at opfylde dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse bestemmelser.
- Storhertugdømmet Luxembourg pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 12 920,00 EUR pr. dag regnet fra datoen for afsigelsen af dom i nærværende sag på grund af tilsidesættelse af forpligtelsen til at give meddelelse om gennemførelsesforanstaltningerne til direktiv 2014/26/EU.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Medlemsstaterne var forpligtet til i henhold til artikel 43, stk. 1, i direktiv 2014/26/EU at træffe de nødvendige nationale foranstaltninger med henblik på at gennemføre forpligtelserne i henhold til dette direktiv senest den 10. april 2016. Da Luxembourg ikke har meddelt nogen foranstaltninger til gennemførelse af direktivet, har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen.

Kommissionen har i sin stævning foreslået, at Luxembourg betaler en daglig tvangsbøde på 12 920,00 EUR. Beløbet er blevet beregnet under hensyn til overtrædelsens grovhed og varighed og til den afskrækkende virkning i forhold til denne medlemsstats betalingsevne.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 17. januar 2017 — Verein für Konsumenteninformation mod Deutsche Bahn AG

(Sag C-28/18)

(2018/C 104/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: Deutsche Bahn AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (herefter »SEPA-forordningen«)⁽¹⁾ fortolkes således, at betalingsmodtageren forbydes at gøre betaling ved direkte debiteringsordning afhængig af, at betaleren har bopæl i den medlemsstat, hvor også betalingsmodtageren har sin bopæl eller sit hjemsted, når betaling også tillades på anden måde, f.eks. med kreditkort?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 94., s. 22.

Appel iværksat den 22. januar 2018 af Claire Staelen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 28. november 2017 i sag T-217/11 REV, Staelen mod Den Europæiske Ombudsmand

(Sag C-45/18 P)

(2018/C 104/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Claire Staelen (ved advokat V. Olona)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Ombudsmand

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse T-217/11 RENV ophæves.
- Det fastslås, at begæringen om genoptagelse af dom T-217/11 antages til realitetsbehandling.
- Appeldinstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i alle instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten anført flere anbringender:

- Artikel 169 i Rettens procesreglement er delvis ulovlig.
- Artikel 169, stk. 1, i Rettens procesreglement er tilsidesat.
- Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og en retlig fejl, for så vidt som Retten kvalificerede afgørelsen af 19. maj 2005 både som en liste over egnede ansøgere og som en afgørelse om forlængelse af listen over egnede ansøgere.
- Retlig fejl for så vidt som Retten har lagt til grund, at en afgørelse, der ikke er meddelt til alle dens adressater, kan påberåbes, og tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
- Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og Rettens åbenbart modstridende konklusioner vedrørende appellants angiveligt manglende omhu og tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed og om beskyttelse af den berettigede forventning.
- Manglende begrundelse vedrørende de nye faktiske omstændigheders afgørende karakter.

RET TEN

Rettens dom af 1. februar 2018 — Larko mod Kommissionen

(Sag T-412/14) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — statsstøtte — salg af visse aktiver, som anvendes af en virksomhed, eller som tilhører denne, i forbindelse med et privatiseringsprogram — ingen økonomisk kontinuitet — sag anlagt af støttemodtageren — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2018/C 104/30)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne I. Dryllerakis, N. Korogiannakis I. Soufleros, E. Triantafyllou, G. Psaroudakis og E. Rantos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar, É. Gippini Fournier og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 1805 af 27. marts 2014 om statsstøtte SA.37954 (2013/N) — Grækenland — salg af visse aktiver i Larco General Mining & Metallurgical Company SA (EUT 2014, C 156, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 292 af 1.9.2014.

Rettens dom af 1. februar 2018 — Larko mod Kommissionen

(Sag T-423/14) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — statsstøtte indrømmet af Grækenland — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om den private investor — størrelsen af den støtte, der skal tilbagesøges — Kommissionens meddelelse om statsstøtte i form af garantier)

(2018/C 104/31)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne I. Dryllerakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou, G. Psaroudakis, E. Rantos og N. Korogiannaki)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/539/EU af 27. marts 2014 om statsstøtte SA.34572 (2013/C) (ex 13/NN) iværksat af Grækenland til Larco General Mining & Metallurgical Company SA (EUT 2014, L 254, s. 24).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 292 af 1.9.2014.

Rettens dom af 5. februar 2018 — Dôvera zdravotná poisťovňa mod Kommissionen

(Sag T-216/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — sundhedsforsikringsselskaber — kapitalforøgelse, betaling af gæld, tilskud og risikoudligningsordning — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — begrebet statsstøtte — begrebet virksomhed og økonomisk aktivitet — solidaritetsprincippet — statskontrol — økonomisk aktivitet — konkurrence med hensyn til kvalitet — aktører, der driver virksomhed med vinding for øje — realisering, anvendelse og udlodning af overskud — retlig fejl — urigtig vurdering)

(2018/C 104/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. (Bratislava, Slovakiet) (ved advokaterne O. Brouwer og A. Pliego Selie)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P.J. Loewenthal og L. Armati, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Union zdravotná poisťovňa, a.s. (Bratislava) (først ved advokaterne E. Pijnacker Hordijk og A. ter Haar, derefter ved A. ter Haar)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Slovakiet (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/248 af 15. oktober 2014 om foranstaltningerne i SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) gennemført af Den Slovakiske Republik for Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) og Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) (EUT 2015, L 41, s. 25).
Konklusion

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse (EU) 2015/248 af 15. oktober 2014 om foranstaltningerne i SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) gennemført af Den Slovakiske Republik for Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) og Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) annulleres.

- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s og Union zdravotná poisťovňa a.s, afholdte omkostninger.
- 3) Den Slovakiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Rettens dom af 5. februar 2018 — Pari Pharma mod EMA

(Sag T-235/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i EMA's besiddelse og indgivet i forbindelse med ansøgningen om tilladelse til at markedsføre lægemidlet Vantobra — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — generel formodning for fortrolighed foreligger ikke)

(2018/C 104/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pari Pharma GmbH (Starnberg, Tyskland) (ved advokaterne M. Epping og W. Rehmann)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved T. Jabłoński, A. Rusanov, S. Marino, A. Spina og N. Rampal Olmedo, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved D. Colas og J. Traband, som befuldmægtigede) og Novartis Europharm Ltd (Camberley, Det Forenede Kongerige) (ved advokat C. Schoonderbeek)

Sagens genstand

En påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af EMA's afgørelse EMA/271043/2015 af 24. april 2015, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) giver tredjemand aktindsigt i dokumenter, der indeholder oplysninger indgivet i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til at markedsføre lægemidlet Vantobra.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) frifindes.
- 2) Pari Pharma GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EMA afholdte omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.
- 4) Novartis Europharm Ltd bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 6.7.2015.

Rettens dom af 1. februar 2018 — European Dynamics Luxembourg m.fl. mod ECHA(Sag T-477/15) ⁽¹⁾**(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — leveringer af it-tjenesteydelser til brug for ECHA-applikationer — afvisning af en tilbudsgivers tilbud — tildelingskriterier — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)**

(2018/C 104/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg), European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgien), Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, (Athen, Grækenland) (ved advokaterne M. Sfyri, D. Papadopoulou og C.-N. Dede)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (først ved E. Maurage, W. Broere og M. Heikkilä, derefter ved W. Broere og M. Heikkilä, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne J. Stuyck og A.M. Vandromme)

Sagens genstand

Dels et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af de afgørelser, som blev meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 25. juni 2015, hvormed ECHA afviste konsortiet European Dynamics' tilbud med henblik på tildeling af udbud nr. ECHA/2014/86 om leveringer af it-tjenesteydelser til brug for ECHA-applikationer, og tildelte kontrakten til en anden tilbudsgiver, dels et søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE bærer deres egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 3.11.2015.

Rettens dom af 1. februar 2018 — Grækenland mod Kommissionen(Sag T-506/15) ⁽¹⁾**(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Grækenland — faste finansielle korrektioner — arealstøtteordning — begrebet permanente græsarealer — betingelser for at pålægge en fast korrektion på 25 % — meddelelse i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 885/2006 — artikel 31, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1122/2009 — krydsoverensstemmelse — kontrol af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav — kontrol af en god landbrugs- og miljømæssig stand — begrundelsespligt — fradrag af en korrektion annulleret ved en dom afsagt af Retten)**

(2018/C 104/35)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleenske Republik (ved G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, O. Tsirkinidou og A. Vasilopoulou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Kranenborg og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (ved A. Gavela Llopis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1119 af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2015, L 182, s. 39).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Hellske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 9.11.2015.

Rettens dom af 1. februar 2018 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-518/15) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — landdistriktsudviklingsprogram for Frankrig — støtte til udvikling af landdistrikterne — områder med naturbetingede ulemper — fast finansiel korrektion — udgifter afholdt af Frankrig — kontroller på stedet — belægningskriterium — optælling af dyr — forhøjelse af den faste korrektionssats som følge af en tilbagevendende overtrædelse — processuelle garantier)

(2018/C 104/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (først ved G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme og A. Daly, derefter ved D. Colas, R. Coesme og A. Daly og endelig ved D. Colas, R. Coesme, S. Horrenberger og E. de Moustier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, A. Lewis og J. Aquilina, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (først ved M. Sampol Pucurull, derefter ved V. Ester Casas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1119 af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2015, L 182, s. 39).

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1119 af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den anvender en fast korrektion forhøjet med 10 % med den begrundelse, at de mangler, der foreholdes de franske myndigheder vedrørende optælling af dyr, var tilbagevendende, og at disse myndigheder ikke havde forbedret dem.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Den Franske Republik og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.
- 4) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015

Rettens dom af 5. februar 2018 — Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mod Kommissionen

(Sag T-611/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — indholdsfortegnelse til Kommissionens sagsakter vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF — afslag på aktindsigt — begrundelsespligt — forpligtelse til at oplyse om retsmidler — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med undersøgelserne — generel formodning for fortrolighed)

(2018/C 104/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mbH (Melsungen, Tyskland) (ved advokaterne E. Wagner og H. Hoffmeyer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Clotuche-Duvieusart, L. Wildpanner og A. Buchet, derefter ved F. Clotuche-Duvieusart, A. Buchet og F. Erlbacher og endelig ved F. Clotuche-Duvieusart og A. Buchet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 3. september 2015, hvorved sagsøgeren meddeltes afslag på aktindsigt i den ikke-fortrolige udgave af Kommissionens afgørelse af 4. december 2013 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39914 — Euro Interest Rate Derivatives (EIRD) — forligsprocedure), samt i indholdsfortegnelsen til de administrative sagsakter i denne procedure, dels en påstand støttet på artikel 265 TEUF om, at det fastslås, at Kommissionen ulovligt har undladt at udarbejde en ikke-fortrolig udgave af afgørelse C(2013) 8512 final og af indholdsfortegnelsen vedrørende denne procedure

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Rettens dom af 5. februar 2018 — PTC Therapeutics Internat mod EMA

(Sag T-718/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i EMA's besiddelse og indgivet i forbindelse med ansøgningen om tilladelse til at markedsføre lægemidlet Translarna — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — generel formodning for fortrolighed foreligger ikke)

(2018/C 104/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PTC Therapeutics International Ltd (Dublin, Irland) (først ved barrister C. Thomas og solicitors G. Castle, B. Kelly og H. Billson samt M. Demetriou, QC, derefter ved C. Thomas, M. Demetriou, G. Castle og B. Kelly)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved T. Jabłoński, A. Spina, S. Marino, A. Rusanov og N. Rampal Olmedo, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope) (ved barrister D. Scannell og sollicitor S. Cowlishaw)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af EMA's afgørelse EMA/722323/2015 af 25. november 2015, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) giver tredjemand aktindsigt i et dokument, der indeholder oplysninger indgivet i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til at markedsføre lægemidlet Translarna.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) frifindes.
- 2) PTC Therapeutics International Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af EMA afholdte omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Rettens dom af 5. februar 2018 — MSD Animal Health Innovation og Intervet international mod EMA(Sag T-729/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i EMA's besiddelse og indgivet i forbindelse med ansøgningen om tilladelse til at markedsføre veterinærlægemidlet Bravecto — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — generel formodning for fortrolighed foreligger ikke)

(2018/C 104/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: MSD Animal Health Innovation GmbH (Schwabenheim, Tyskland) og Intervet international BV (Boxmeer, Nederlandene) (først ved advokat P. Bogaert, solicitors B. Kelly og H. Billson, J. Stratford, QC, og barrister C. Thomas, derefter ved P. Bogaert, B. Kelly, J. Stratford og C. Thomas)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved T. Jabłoński, A. Spina, S. Marino, A. Rusanov og N. Rampal Olmedo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af EMA's afgørelse EMA/785809/2015 af 25. november 2015, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) giver tredjemand aktindsigt i dokumenter, der indeholder oplysninger indgivet i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til at markedsføre veterinærlægemidlet Bravecto.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) frifindes.
- 2) MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) afholdte omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Rettens dom af 1. februar 2018 — Philip Morris Brands mod EUIPO — Explosal (Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel)(Sag T-105/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærke Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel — det ældre internationale figurmærke Marlboro — relativ registreringshindring — renommé — fremlæggelse af bevis for første gang for appelkammeret — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) — regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2018/C 104/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Philip Morris Brands Sàrl (Neuchâtel, Schweiz) (ved advokat L. Alonso Domingo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral og M. Simandlova, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Explosal Ltd (Larnaca, Cypern) (ved barrister, D. McFarland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. januar 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2775/2014-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Philip Morris og Explosal.

Konklusion

- 1) *Afgørelse truffet den 4. januar 2016 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2775/2014-1) annulleres.*
- 2) *I øvrigt frifindes EUIPO.*
- 3) *EUIPO og Explosal Ltd bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Philip Morris Brands Sàrl afholdte omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens dom af 5. februar 2018 — Ranocchia mod ERCEA

(Sag T-208/16) ⁽¹⁾

(Forskning og teknologisk udvikling — indkaldelser af ansøgninger og relaterede aktiviteter i forbindelse med EFR's arbejdsprogram 2015 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) — Horisont 2020 — ERCEA's afgørelse om ikke at antage sagsøgerens forslag — projekt vedrørende identifikation af matematiske algoritmer, der letter læsning og gennemgang af visse historiske håndskrevne dokumenter — magtfordrejning — faktisk vildfarelse — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 104/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Graziano Ranocchia (Rom, Italien) (ved advokat C. Intino)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) (først ved M.E. Chacon Mohedano, R. Maggio Panizza og L. Moreau, derefter ved Chacon Mohedano, R. Maggio Panizza og F. Sgritta, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation for det første af afgørelse Ares(2016) 1020667 truffet 26. februar 2016 af ERCEA, hvorved sagsøgerens anmodning om fornyet gennemgang af afgørelsen om afslag på tilskud for forskningsforslag nr. 682937, med titlen »PHercSchools2 — The Hellenistic Philosophical Schools in the Herculaneum Papyri«, blev forkastet, for det andet af afgørelse Ares(2015) 5922529 fra ERCEA af 17. december 2015, hvorved dette forskningsforslag blev afslået, og for det tredje af enhver forudgående, følgende eller tilknyttet retsakt i forhold til disse retsakter, bl.a. af listen over godkendte projekter for tilskudsordningen »ERC-Consolidator Grant«, der blev offentliggjort ved ERCEA's pressemeddelelse af 12. februar 2016.

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) frifindes.
- 2) Graziano Ranocchia betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Retten dom af 5. december 2017 — El Corte Inglés mod EUIPO — Elho Business & Sport (FRee STyLe)

(Sag T-212/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket FRee STyLe — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 76 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 95 i forordning 2017/1001) — ligebehandling)

(2018/C 104/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (Obergriesbach, Tyskland) (ved advokat E. Warnke)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. februar 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 377/2015-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Elho Business & Sport og El Corte Inglés.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) El Corte Inglés, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Retten dom af 5. december 2017 — El Corte Inglés mod EUIPO — Elho Business & Sport (FREE STYLE)

(Sag T-213/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket FREE STYLE — relativ registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — artikel 76 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 95 i forordning 2017/1001) — ligebehandling]

(2018/C 104/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (Obergriesbach, Tyskland) (ved advokat E. Warnke)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. februar 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 378/2015-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Elho Business & Sport og El Corte Inglés.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) El Corte Inglés, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Rettens dom af 1. februar 2018 — Aldi Einkauf mod EUIPO — Schwamm & Cie. (Le Coq de France)

(Sag T-457/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Le Coq de France — ældre EU-figurmærke le coq — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer og tjenesteydelser af lignende art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 104/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og N. Bertram)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schifko og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Schwamm & Cie. mbH (Saarbrücken, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. juni 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1786/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Schwamm & Cie og Aldi Einkauf.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Rettens dom af 7. februar 2018 — Kondyterska korporatsiia »Roshen« mod EUIPO — Krasnyiy oktyabr (gengivelse af en krebs)

(Sag T-775/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver en krebs — ældre internationale registrering af figurmærket ПАКОВЫЕ ШЕЙКИ — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 104/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dochirnie pidpriumstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen« (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne R. Žabolienė og I. Lukauskienė)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Lukošiūtė og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Moscow Confectionery Factory »Krasnyiy oktyabr« OAO (Moskva, Rusland) (ved advokaterne O. Spuhler, M. Geitz og J. Stock)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. august 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2419/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Moscow Confectionery Factory »Krasnyiy oktyabr« og Dochirnie pidpriumstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen«.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Dochirnie pidpriumstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen« betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 475 af 19.12.2016.

Rettens dom af 7. februar 2018 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva (Præsentationsæske til vafler)

(Sag T-793/16) ⁽¹⁾

[EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en præsentationsæske til vafler — tidligere international registrering, hvor Bulgarien er designeret — ugyldighedsgrunde — benyttelse i et senere design af et kendetegn, hvis indehaver har ret til at forbyde en sådan benyttelse — artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 6/2002 — begrundelsespligt — artikel 62 i forordning nr. 6/2002 — pligt til at udvise fornøden omhu — artikel 63, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2018/C 104/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Tyrkiet) (ved advokat T. Tsenova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bulgarien) (ved advokat A. Kostov)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. september 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1143/2015-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret og Elka Zaharieva.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 12. september 2016 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1143/2015-3) annulleres.
- 2) Begæringen om, at designet registreret under nr. 002343244-0002 erklæres ugyldigt, tages til følge.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten og for appelkammeret.
- 4) Elka Zaharieva bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens dom af 7. februar 2018 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva (Emballage til isvaffler)

(Sag T-794/16) (¹)

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en isvaffel — ældre international registrering, der designerer Bulgarien — ugyldighedsgrunde — brug i det senere design af et tegn med fornødent særpræg, hvis brug indehaveren heraf har ret til at forbyde — artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 6/2002 — begrundelsespligt — artikel 62 i forordning nr. 6/2002 — pligt til at udvise omhu — artikel 63, stk. 1, i forordning nr. 6/2002)

(2018/C 104/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Tyrkiet) (ved advokat T. Tsenova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bulgarien) (ved advokat A. Kostov)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. september 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1144/2015-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret og Elka Zaharieva.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 12. september 2016 af Tredje Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1144/2015-3) annulleres.
- 2) Begæringen om, at det registrerede EF-design nr. 002343244-0001 erklæres ugyldig, tages til følge.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten og for appelkammeret ved EUIPO.
- 4) Elka Zaharieva bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens dom af 7. februar 2018 — Krasnyiy oktyabr mod EUIPO — Kondyterska korporatsiia »Roshen« (CRABS)

(Sag T-795/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket CRABS — tidligere international registrering af figurmærket ПAKOББIE ШЕЇКИ — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 104/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Moscow Confectionery Factory »Krasnyiy oktyabr« OAO (Moskva, Rusland) (ved advokaterne O. Spuhler, M. Geitz og J. Stock)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošūtė og D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Dochirnie pidpriumstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen« (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne R. Žaboliënė og I. Lukauskienė)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. august 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2507/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Moscow Confectionery Factory »Krasnyiy oktyabr« og Dochirnie pidpriumstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen«.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Moscow Confectionery Factory »Krasnyiy oktyabr« OAO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens dom af 7. februar 2018 — Access Info Europe mod Kommissionen(Sag T-851/16) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — EU's og Tyrkiets erklæringer af 8. og 18. marts 2016 — Den Europæiske Unions eller medlemsstaternes gennemførelse af de fastsatte foranstaltninger — dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget af en institutions juridiske tjeneste — juridisk rådgivning — analyse vedrørende lovligheden af foranstaltninger fastsat i forbindelse med gennemførelsen af EU's og Tyrkiets erklæring af 8. marts 2016 — afslag på aktindsigt — artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001 — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 — undtagelse vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning)

(2018/C 104/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Access Info Europe (Madrid, Spanien) (ved advokaterne O. Brouwer, E. Raedts og J. Wolfhagen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Buchet og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 6029 final af 19. september 2016 om bekræftelse af afslaget på aktindsigt, som Kommissionen ikke ville give sagsøgeren, for så vidt angår dokumenter hidrørende fra denne institutions juridiske tjeneste, og som angiveligt vedrører lovligheden af foranstaltninger, som Den Europæiske Union og dennes medlemsstater har vedtaget med henblik på at gennemføre de handlinger, der er beskrevet i erklæringen fra EU's stats- og regeringschefer den 8. marts 2016, som blev vedtaget efter deres møde den 7. marts 2016 med den tyrkiske premierminister.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse C(2016) 6029 final af 19. september 2016 annulleres, for så vidt som den afslår at give Access Info Europe delvis aktindsigt i første punktum af den del, der har overskriften »Legal framework«, i Kommissionens dokument med referencen Ares(2016) 2453347, og i første punktum i punkt I, litra a), der har overskriften »EU-Legal Framework«, i bilag 1 til Kommissionens dokument med referencen Ares(2016) 2453181.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Rettens dom af 7. februar 2018 — Access Info Europe mod Kommissionen(Sag T-852/16) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — EU's og Tyrkiets erklæringer af 8. og 18. marts 2016 — Den Europæiske Unions eller medlemsstaternes gennemførelse af de fastsatte foranstaltninger — dokumenter, der er udarbejdet eller modtaget af en institutions juridiske tjeneste — juridisk rådgivning — analyse vedrørende lovligheden af foranstaltninger fastsat i forbindelse med gennemførelsen af EU's og Tyrkiets erklæring af 18. marts 2016 — afslag på aktindsigt — artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001 — undtagelse vedrørende beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser — artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001 — undtagelse vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning)

(2018/C 104/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Access Info Europe (Madrid, Spanien) (ved advokaterne O. Brouwer, E. Raedts og J. Wolfhagen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Buchet og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 6030 final af 19. september 2016 om bekræftelse af afslaget på aktindsigt, som Kommissionen ikke ville give sagsøgeren for så vidt angår dokumenter hidrørende fra denne institutions juridiske tjeneste, og som angiveligt vedrører lovligheden af foranstaltninger, som Den Europæiske Union og dennes medlemsstater har vedtaget med henblik på at gennemføre de handlinger, der er beskrevet i erklæringen fra EU's stats- og regeringschefer den 18. marts 2016, som blev vedtaget efter deres møde samme dag med den tyrkiske premierminister.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Access Info Europe betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Rettens dom af 1. februar 2018 — Cantina e oleificio sociale di San Marzano mod EUIPO — Miguel Torres (SANTORO)(Sag T-102/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — EU-figurmærket SANTORO — ældre EU-ordmærke SANGRE DE TORO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 104/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cantina e oleificio sociale di San Marzano (San Marzano di San Giuseppe, Italien) (først ved advokaterne F. Jacobacci og E. Truffo, herefter advokat I. Carli)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved P. Sipos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Spanien) (ved advokat J. Güell Serra)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. december 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2018/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Miguel Torres og Cantina e oleificio sociale di San Marzano.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Cantina e oleificio sociale di San Marzano betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Rettens kendelse af 22. januar 2018 — Italien m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-125/13, T-152/13 og T-167/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — grund handling-ydelser — kapitaltilførsler foretaget af SEA til fordel for Sea Handling — afgørelse, der erklærer en støtte uforenelig med det indre marked og pålægger tilbagesøgning heraf — delvis slettelse — hævelse — delvist ufornuddent at træffe afgørelse — sletning af virksomhedsregistret)

(2018/C 104/52)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger i sag T-125/13: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagsøger i sag T-152/13: Sea Handling SpA (Somma Lombardo, Italien) (først ved advokaterne B. Nascimbene, F. Rossi dal Pozzo, M. Merola og L. Cappelletti, derefter ved B. Nascimbene, F. Rossi dal Pozzo og M. Merola)

Sagsøger i sag T-167/13: Comune di Milano (Italien) (først ved advokaterne S. Grassani og A. Franchi, derefter ved S. Grassani)

Intervenienter til støtte for sagsøger i sag T-152/13: Società per azioni esercizi aeroportuali (SEA) (Segrate, Italien) (ved advokaterne M. Merola, B. Nascimbene, F. Rossi dal Pozzo og M.C. Toniolo) og Comune di Milano (Italien) (først ved advokaterne S. Grassani og A. Franchi, derefter ved S. Grassani)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Conte og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1225 af 19. december 2012 om SEA SpA's kapitaltilførsler til SEA Handling SpA (sag SA.21420 (C 14/10) (ex NN 25/10) (ex CP 175/06)) (EUT 2015, L 201, s. 1).

Konklusion

- 1) Sag T-125/13, T-152/13 og T-167/13 adskilles med henblik på den mundtlige forhandling samt dommen.
- 2) Sag T-125/13 slettes af Rettens register.
- 3) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sag T-152/13 anlagt af Sea Handling SpA.
- 4) I sag T-125/13 bærer Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen deres egne omkostninger.
- 5) I sag T-152/13 bærer Sea Handling og Kommissionen deres egne omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler. Società per azioni esercizi aeroportuali (SEA) og Comune di Milano (Italien) bærer deres egne omkostninger i forbindelse med sag T-152/13.
- 6) I sag T-167/13 udsættes afgørelsen om sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 24.4.2013.

Rettens kendelse af 23. januar 2018 — QG mod Kommissionen

(Sag T-845/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmaal — statsstøtte — støtte tildelt af de spanske myndigheder til visse professionelle fodboldklubber — gunstig skattesats anvendt inden for selskabsbeskatning — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked — manglende retlig interesse — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 104/53)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: QG (ved advokaterne L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet og A. Hernández Pardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Luengo, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 4046 final af 4. juli 2016 vedrørende statsstøtte SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), der blev tildelt af Spanien til visse fodboldklubber.

Konklusion

- 1) Påstanden om, at det fastslås, at det er ufornuddent at træffe afgørelse, tages ikke til følge.
- 2) Søgsmalet afvises.
- 3) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om de begæringer om intervention, som Kongeriget Spanien og Fútbol Club Barcelona har indgivet.
- 4) QG betaler sagsomkostningerne.

- 5) QG, Europa-Kommissionen, Kongeriget Spanien og Fútbol Club Barcelona bærer deres egne omkostninger i forbindelse med begæringerne om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Rettenns kendelse af 23. januar 2018 — QF mod Kommissionen

(Sag T-846/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — støtte iværksat af de spanske myndigheder til fordel for visse professionelle fodboldklubber — fordelagtig beskatningssats anvendt inden for rammerne af selskabsbeskatningen — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked — manglende søgsmålsinteresse — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 104/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: QF (ved advokaterne L. Ruiz Ezquerro, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet og A. Hernández Pardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Luengo, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 4046 final af 4. juli 2016 vedrørende statsstøtte SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) iværksat af Spanien til fordel for visse fodboldklubber.

Konklusion

- 1) Påstanden om, at det fastslås, at det er uforment at træffe afgørelse, afvises.
- 2) Sagen afvises.
- 3) Det er uforment at træffe afgørelse om de begæring om intervention, der er fremsat af Kongeriget Spanien og Fútbol Club Barcelona.
- 4) QF betaler sagsomkostningerne
- 5) QF, Europa-Kommissionen, Kongeriget Spanien og Fútbol Club Barcelona bærer hver især deres egne omkostninger i forbindelse med begæringerne om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Kendelse afsagt af Rettenns præsident den 23. januar 2018 — Seco Belgium og Vinçotte mod Parlamentet

(Sag T-812/17 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — begæring om udsættelse af gennemførelse — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — delvist uforment at træffe afgørelse — begæring om nedlæggelse af forbud — ingen uopsættelighed)

(2018/C 104/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Seco Belgium (Bruxelles, Belgien) og Vinçotte (Vilvoorde, Belgien) (ved advokaterne A. Delvaux og R. Simar)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved P. López Carceller og Z. Nagy, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen af Parlamentets afgørelse af 1. december 2017 om at afvise det bud, som sagsøgerne har afgivet i forbindelse med udbud nr. 06D 20/2017/M005 »Tekniske kontrol- og rådgivningsopgaver i forbindelse med erhvervelser, projekter og byggearbejder med hensyn til Europa-Parlamentet i Bruxelles«, og om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver, dels at Parlamentet pålægges et forbud.

Konklusion

- 1) Det er uforholdt at træffe afgørelse om søgsmålet med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Europa-Parlamentets afgørelse af 1. december 2017 om at afvise det bud, som Seco Belgium og Vinçotte har afgivet i forbindelse med udbud nr. 06D 20/2017/M005 »Tekniske kontrol- og rådgivningsopgaver i forbindelse med erhvervelser, projekter og byggearbejder med hensyn til Europa-Parlamentet i Bruxelles«, og om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver.
- 2) I øvrigt tages begæringen om foreløbige forholdsregler ikke til følge.
- 3) Kendelsen af 21. december 2017, Seco Belgium og Vinçotte mod Parlamentet (T-812/17 R), ophæves.
- 4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 12. januar 2018 — Eesti Apteekide Ühendus mod Kommissionen

(Sag T-10/18)

(2018/C 104/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eesti Apteekide Ühendus MTÜ (Laagri, Estland) (ved advokaterne K. Paas-Mohando og I. Kangur)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse SA.42028 (2017/NN) vedtaget den 23. oktober 2017 annulleres ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at den estiske apotekerforening har søgsmålskompetence til at anlægge sag om ophævelse af Kommissionens afgørelse SA.42028 (2017/NN).

— I overensstemmelse med Domstolens dom i sag C-313/90 ⁽²⁾ er Kommissionsafgørelser om ikke at fremsætte indsigelse, som er truffet ved afslutningen af den indledende procedure, underlagt domstolskontrol.

- Den estiske apotekerforening har søgsmålskompetence til at anlægge sag med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse SA.42028 (2017/NN) for Retten som en interesseret part i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 1, litra h), i forordning nr. 2015/1589 ⁽³⁾
- 2. Andet anbringende om, at Kommissionen var forpligtet til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF i medfør af kriteriet om alvorlige vanskeligheder. Kommissionens alvorlige vanskeligheder i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse og dermed tilsidesættelsen af de proceduremæssige garantier i artikel 108, stk. 2, TEUF fremgår af følgende:
 - Kommissionen begik en retlig fejl, da den fastslog, at der ikke blev indrømmet en fordel ved statsmidler, idet Kommissionen ikke kunne se, at Finland havde misbrugt sin reguleringsmæssige skønsbeføjelse, hvilke efterfølgende har ført til afkald på statsmidler.
 - Kommissionen begik en retlig fejl, da den fastslog, at der ikke forelå en selektiv fordel, idet Kommissionen ikke kvalificerede de »særlige opgaver« korrekt som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
 - Kommissionen undlod at indhente væsentlige oplysninger i den indledende procedure.
 - Den indledende procedure var urimeligt lang (tæt på 30 måneder).
 - Kommissionen anvendte en hidtil ukendt retlig definition »særlige opgaver«.
 - Finland ændrede under den indledende procedure dets universitetslov, i henhold til hvilken Finland tidligere tilbagebetalte Helsinki Universitet den selskabsskat og apotekerafgift, som Yliopiston Apteekki Oy havde betalt, hvilket var den centrale bestemmelse i en af de anmeldte statsstøtteforanstaltninger.

⁽¹⁾ EUT 2017, C 422, s. 10.

⁽²⁾ Dom af 24.3.1993, Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques m.fl. mod Kommissionen, C-313/90, EU: C:1993:111.

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EØS-relevant tekst) (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 19. januar 2018 — Delfant Hoylaerts mod Kommissionen

(Sag T-17/18)

(2018/C 104/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Isabelle Delfant Hoylaerts (Montredon-des-Corbières, Frankrig) (ved advokat E. Conquet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse om afslag af 21. marts 2017.
- Annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag af 20. oktober 2017.
- Kommissionen tilpligtes at afholde omkostningerne vedrørende genoptræningscentret fra den 20. oktober 2017.

- Kommissionen tilpligtes at betale Isabelle Delfant Hoylaerts 3 000 EUR i erstatning for hendes økonomiske og ikke-økonomiske tab.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne og at betale Isabelle Delfant Hoylaerts 3 000 EUR til dækning af omkostninger, der ikke kan erstattes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 72 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, hvis bestemmelser gentages i den fælles ordning vedrørende sygesikring for tjenestemænd i Den Europæiske Union, og navnlig artikel 20, og i Kommissionens vejledning om de vedtægtsansattes handicappede børn.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen tilsidesat førnævnte bestemmelser med vedtagelsen af afgørelsen om afslag på at afholde udgifter vedrørende et genoptræningscenter til hendes handicappede barn. Hun er i denne forbindelse af den opfattelse, at den nævnte afgørelse hviler på en ren administrativ misforståelse og at det retlige grundlag, som Kommissionen har baseret sig på, mangler.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionens ulovlige adfærd har alvorlige konsekvenser, for så vidt som hun ikke er i stand til alene at påtage sig udgifterne til genoptræningscentret, selv om sidstnævnte er vitalt for hendes barn. Hendes psykiske og økonomiske situation er således blevet forværret ved Kommissionens fejl.

Sag anlagt den 19. januar 2018 — Republikken Polen mod Kommissionen

(Sag T-21/18)

(2018/C 104/58)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2017) 7263) (EUT L 292 af 10.11.2017, s. 61) annulleres for så vidt som deri udelukkes nettobeløb på 48 317 806,79 EUR og 26 638 201,22 EUR, som det af Republikken Polen godkendte betalingsorgan har udbetalt, fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet støttes på følgende argumenter

1. Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013⁽¹⁾, idet den finansielle korrektion er foretaget på grundlag af en urigtig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder og en urigtig retlig fortolkning, selv om udgifterne er afholdt af Republikken Polen i overensstemmelse med EU-retten.

2. Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1306/2013, idet den faste korrektion er uforholdsmæssig høj i betragtning af faren for finansielle tab for EU-budgettet.
3. Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF, idet den finansielle korrektion ikke er tilstrækkeligt begrundet.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549 med ændringer).

Sag anlagt den 19. januar 2018 — Bulgarien mod Kommissionen

(Sag T-22/18)

(2018/C 104/59)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Republikken Bulgarien (ved E. Petranova og L. Zaharieva)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2017) 7263), i de dele der henhører under budgetposterne 6711, annulleres, idet visse udgifter på 11 685 774,48 EUR, med en finansiell virkning på 11 412 865,79 EUR efter fradrag af 272 908,69 EUR, som Republikken Bulgarien har afholdt, heri udelukkes fra EU-finansiering inde for rammerne af ELFUL.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført 10 søgsmålsgrunde.

1. Søgsmålsgrunde, som er baseret på beløb, som er udelukket fra EU-finansiering på grund af mangel i hovedkontrollen »Tilstrækkelig kvalitet af kontrollen på stedet« og mangel i hovedkontrollen »Tilstrækkelig kontrol af betalingsanmodninger«, på grund af mangel i hovedkontrollen »Hensigtsmæssig evaluering af omkostningernes rimelighed« — udgifter i forbindelse med direkte køb og på grund af mangel i hovedkontrollen »Hensigtsmæssig evaluering af omkostningernes rimelighed« — udgifter i forbindelse med evalueringsudvalget.
 - Tilsidesættelse af proceduren til efterprøvelse af regnskabsafslutningen efter artikel 52 i forordning nr. 1306/2013 og artikel 34 i gennemførelsesforordning nr. 908/2014 for så vidt som Kommissionen har anført nye begrundelser til støtte for sine konklusioner med hensyn til kvaliteten af kontrollen på stedet.
 - Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet for så vidt som der savnes klare kriterier og retningslinjer vedrørende en tilstrækkelig kvalitet af kontrollen på stedet.

- Tilsidesættelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og af proceduren til efterprøvelse af regnskabsafslutningen efter artikel 52 i forordning nr. 1306/2013 for så vidt som der er foretaget ubegrundede finansielle korrektioner.
 - Tilsidesættelse af proceduren til efterprøvelse af regnskabsafslutningen efter artikel 52 i forordning nr. 1306/2013 og af retningslinjerne for beregning af finansielle korrektioner sammenholdt med den finansielle korrektion, der er foretaget efter foranstaltning 311 for regnskabsårene 2013, 2014 og 2015.
 - Tilsidesættelse af retningslinjerne for beregning af finansielle korrektioner for så vidt som de finansielle korrektioner er foretaget i et omfang, der ikke står i et rimeligt forhold til den faktiske fare for en finansiell skade for Unionen.
 - Tilsidesættelse af proceduren til efterprøvelse af regnskabsafslutningen efter artikel 52 i forordning nr. 1306/2013 og af retningslinjerne for beregning af finansielle korrektioner ved anvendelsen af korrektioner i forbindelse med en tilstrækkelig kvalitet af kontrollen på stedet.
 - Tilsidesættelse af artikel 34, stk. 6, i gennemførelsesforordning nr. 908/2014, af artikel 12, stk. 8, i den delegerede forordning nr. 907/2014, af retningslinjerne for beregning af finansielle korrektioner og af proportionalitetsprincippet i forbindelse med anvendelsen af korrektioner ved alle udgifter, som er gjort gældende med henblik på en tilbagebetaling.
 - Tilsidesættelse af proceduren til efterprøvelse af regnskabsafslutningen efter artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1306/2013, af retningslinjerne for beregning af finansielle korrektioner og af proportionalitetsprincippet i forbindelse med fastlæggelsen af grundlaget for anvendelsen af korrektioner i forbindelse med projekter i tilsynsfasen.
2. Søgsmålsgrunde, der alene omhandler beløb, som er udelukket fra EU-finansiering på grundlag af mangel i hovedkontrollen »Hensigtsmæssig evaluering af omkostningernes rimelighed« — udgifter i forbindelse med evalueringsudvalget:
- Tilsidesættelse af proceduren til efterprøvelse af regnskabsafslutningen efter artikel 52 i forordning nr. 1306/2013, artikel 12 i den delegerede forordning nr. 907/2014 og af retssikkerhedsprincippet i forbindelse med retningslinjer for beregning af finansielle korrektioner ved anvendelsen af metoden for beregning af finansielle korrektioner.
 - Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i forbindelse med omfanget af de af Kommissionen foretagne finansielle korrektioner.

Sag anlagt den 19. januar 2018 — PAN Europe mod Kommissionen

(Sag T-25/18)

(2018/C 104/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2017) 7604 final af 9. november 2017, hvorved sagsøgeren fik delvis afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende udarbejdelsen af delegerede forordninger om videnskabelige kriterier for vurderingen af hormonforstyrrende stoffer, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører det forhold, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse har handlet i strid med og anvendt artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ forkert.
 - Kommissionen har handlet i strid med og anvendt artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1049/2001 forkert, idet den har anvendt bestemmelsen på oplysninger vedrørende en afsluttet beslutningsproces.
 - Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet den ikke har fortolket eller anvendt begrundelsen for afslaget tilstrækkeligt strengt, og idet den ikke har godtgjort, hvorledes en udbredelse ville være til alvorlig skade for beslutningsprocessen.
2. Andet anbringende vedrører det forhold, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse har tilsidesat artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽²⁾ og artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001.
 - Kommissionen har tilsidesat artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 og artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, idet den ikke har foretaget en konkret og individuel undersøgelse af de dokumenter, der er henvist til i begæringen om aktindsigt, og idet den ikke med hensyn til ethvert af disse dokumenter har givet en begrundelse for, hvorfor det ikke kan udbredes ved ikke at fortolke den afslagsbegrundelse, der fremgår af artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 tilstrækkeligt strengt. Kommissionen har ydermere tilsidesat de ovenfor nævnte bestemmelser ved ikke at have foretaget en afvejning af den særlige interesse i beskyttelsen af beslutningsprocessen og den offentlige interesse i offentliggørelsen af miljøoplysninger, og ved ikke at give en tilstrækkelig begrundelse for afslaget.
3. Tredje anbringende vedrører det forhold, at Kommissionen fejlagtigt har undladt at tage hensyn til, at der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de ønskede oplysninger.
 - Der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de ønskede oplysninger, henset til den væsentlige ændring af politikken under beslutningsprocessen og den væsentlige ændring af udkastet til de videnskabelige kriterier.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).

Sag anlagt den 22. januar 2018 — Asahi Intecc mod EUIPO — Celesio (Celeson)

(Sag T-36/18)

(2018/C 104/61)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Asahi Intecc Co. Ltd (Nagoya City, Japan) (ved advokat T. Schmidpeter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Celesio AG (Stuttgart, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Asahi Intecc Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket »Celeson« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 254 798

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. november 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1004/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelse nr. B 2 644 816 rejst af McKesson Europe AG (tidligere Celesion AG) mod sagsøgerens ansøgning vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket Celesion forkastes.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- EUIPO og McKesson Europe AG (tidligere Celesion AG) tilpligtes hver at betale halvdelen af de nødvendige omkostninger afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2017/1001.

Sag anlagt den 23. januar 2018 — Stirlinx Arkadiusz Kamusiński mod EUIPO — Heinrich Bauer Verlag (Brave Paper)

(Sag T-37/18)

(2018/C 104/62)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Stirlinx Arkadiusz Kamusiński (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Pruszczyk)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Heinrich Bauer Verlag KG (Hamborg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Stirlinx Arkadiusz Kamusiński

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Brave Paper« — registreringsansøgning nr. 13 774 211

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. november 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 391/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Varemærket tillades registreret for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. januar 2018 — Ecolab USA mod EUIPO (SOLIDPOWER)

(Sag T-40/18)

(2018/C 104/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. Töbelmann og K. Middelhoff)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »SOLIDPOWER« — registreringsansøgning nr. 1 310 671

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. november 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1182/2017-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 24. januar 2018 — Rietze mod EUIPO — Volkswagen (Biler)

(Sag T-43/18)

(2018/C 104/64)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Volkswagen AG

Det omtvistede design: EF-design nr. 5467-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. november 2017 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1204/2016-3)

Påstande

- Afgørelse truffet af Tredje Appellkammer annulleres og EF-design nr. 5467 0001 erklæres ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, sammenholdt med art. 6, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 29. januar 2018 — Novenco Building & Industry mod EUIPO — Novenco Ventilator (Beijing) (NOVENCO)

(Sag T-45/18)

(2018/C 104/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Novenco Building & Industry A/S (Næstved, Danmark) (ved advokat A. Rasmussen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Novenco Ventilator (Beijing) Co. Ltd (Beijing, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Novenco Ventilator (Beijing) Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurtegnet »NOVENCO« — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 187 938

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. november 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2354/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist, nemlig for varer i klasse 7 som omfattet af IR 1187938.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af Novenco Ventilator (Beijing) Co. Ltd afholdte omkostninger, herunder de omkostninger, der var forbundet med sagen for appelkammeret og indsigelsesafdelingen.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 26. januar 2018 — NGV mod EUIPO (LIEBLINGSWEIN)**(Sag T-55/18)**

(2018/C 104/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: NGV GmbH (Wildeshausen, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og M. Alber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »LIEBLINGSWEIN« — registreringsansøgning nr. 15 326 515

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. november 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 291/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 26. januar 2018 — NGV mod EUIPO (WEIN FÜR PROFIS)**(Sag T-56/18)**

(2018/C 104/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: NGV GmbH (Wildeshausen, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og M. Alber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »WEIN FÜR PROFIS« — registreringsansøgning nr. 15 326 549

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. november 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 501/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 29. januar 2018 — NGV mod EUIPO (WEIN FÜR PROFIS)**(Sag T-57/18)**

(2018/C 104/68)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* NGV GmbH (Wildeshausen, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og M. Alber)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »WEIN FÜR PROFIS« — registreringsansøgning nr. 15 326 531*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 6. november 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 502/2017-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 29. januar 2018 — Hangzhou Lezoo traveling equipment mod EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)**(Sag T-60/18)**

(2018/C 104/69)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Hangzhou Lezoo traveling equipment Co. Ltd (Hangzhou, Kina) (ved advokat D. Burghardt)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Promotional Traders Pty Ltd (Subiaco, Australien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Promotional Traders Pty Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »GREEN HERMIT« — EU-varemærkeregistriering nr. 11 835 964

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. november 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 857/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagen hjemvises til Fjerde Appelkammer.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001.

Rettens kendelse af 31. januar 2018 — Stips mod Kommissionen

(Sag T-740/16) ⁽¹⁾

(2018/C 104/70)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 475 af 19.12.2016.

Rettens kendelse af 29. januar 2018 — QE mod Eurojust.

(Sag T-850/16) ⁽¹⁾

(2018/C 104/71)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

Rettens kendelse af 31. januar 2018 — Stips mod Kommissionen**(Sag T-311/17)** ⁽¹⁾

(2018/C 104/72)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA